

дыте, и колкото старыте. Защо ако помни сичките тѣа, нещѣ мѣ са слѣди никоа работа, колто да мѣ даде креда, и ще бѣде благополѣченъ, и ще направи добръ конецъ.

Още понѣже нѣмъамъ дрѣго нищо, защото нещѣхъ никоги да зѣмъ нѣщо отъ Царѣ моего, който не престанѣ да ме склонѣва да зѣмъ отъ него прѣстени, пары, дрѣхи, конѣ и дрѣги богѣтны дарбы, защо съ богѣтството, бѣлкимъ и нещѣхъ да си починѣ никоги, и бѣлкимъ щѣхъ да направа хѣлѣды лшавены, и да са оумразѣ отъ сичките, като нѣкои, който са покѣрни и селѣчани, вѣзлѣзѣтъ отъ честьтѣ си на голѣмы и высѣки степѣны. Но при това, съ тѣлкова достѣйностька, неизлѣзѣтъ изъ батѣжтъ, отъ когото съ са направели. Азъ съмъ благодаренъ да оумрѣ сиромѣхъ, и да знамъ, какъ неупотребѣхъ Ласкѣтелства съ Царѣ моего, но секоги го советѣвахъ вѣрно, както азъ познавахъ, а не дрѣго лѣче. За да покажѣ още на тѣа послѣдныи мой конецъ, любовьтѣ, колто имъамъ къмъ Царѣ моего, оставѣмъ мѣ тѣа малки поучѣнѣята, който нещѣ оукѣри и презрѣ, за да ги прѣеме и оукѣрде, макаръ и да излѣзѣтъ отъ оуста на единаи мѣжѣкъ селѣчанинъ, и тѣа съ, сирѣчь:

Да дѣржи вѣсѣта право, както за богѣтыжтъ, така и за сиромѣжтъ.

Да испѣтѣва добрѣ клеветыте, предѣ да осѣди нѣкого.

Да неотсѣжда никоги никого, когато ѣ разгнѣвенъ.

Да желѣе добрѣто всегда на народѣжтъ.

Да почитѣ добрыте и добродѣтелныте.

Да наказѣва виноватыте.

Да отпѣжда ласкѣтелыте, неучѣныте и лшавыте лшѣзыцы, който тѣрѣжтъ огнь въ двѣрѣжтъ мѣ.